

- met de vaststelling van artikel 3, lid 1, van het decreet van de minister-president van 3 september 1999, „Atto di indirizzo e coordinamento che modifica ed integra il precedente atto di indirizzo e coordinamento per l'attuazione dell'art. 40, comma 1, della legge 22 febbraio 1994, n. 146, concernente disposizioni in materia di valutazione dell'impatto ambientale” (Oriëntatie- en coördinatiebesluit tot wijziging en aanvulling van het eerdere oriëntatie- en coördinatiebesluit voor de toepassing van artikel 40, lid 1, van wet nr. 146 van 22 februari 1994 betreffende bepalingen inzake milieueffectbeoordeling), tot wijziging van bijlage A, sub i en l, bij het decreet van de president van de Republiek van 12 april 1996, „Atto di indirizzo e coordinamento per l'attuazione dell'art. 40, comma 1, della legge 22 febbraio 1994, n. 146, concernente disposizioni in materia di valutazione dell'impatto ambientale” (Oriëntatie- en coördinatiebesluit voor de toepassing van artikel 40, lid 1, van wet nr. 146 van 22 februari 1994 betreffende bepalingen inzake milieueffectbeoordeling), waardoor de projecten voor nuttige toepassing van gevaarlijke afvalstoffen en niet-gevaarlijke afvalstoffen, met een capaciteit van meer dan 100 ton per dag, die vallen onder bijlage I bij richtlijn 85/337, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11, kunnen worden uitgesloten van de milieueffectbeoordelingsprocedure als bedoeld in de artikelen 2, lid 1, en 4, lid 1, van voormelde richtlijn, en
- met de vaststelling van artikel 3, lid 1, van het decreet van de minister-president van 3 september 1999, dat bij de beoordeling of een project van bijlage II bij richtlijn 85/337, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11, aan een milieueffectbeoordeling moet worden onderworpen, een ongeschikt criterium hanteert, aangezien daardoor projecten met een aanzienlijk milieueffect van die beoordeling kunnen worden uitgesloten,

is de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 2, lid 1, en 4, leden 1, 2 en 3, van die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Italiaanse Republiek wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 31 van 5.2.2005.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 23 november 2006 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden — Nederland) — Staatssecretaris van Financiën/B. F. Joustra

(Zaak C-5/05) (¹)

(Fiscale bepalingen — Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 92/12/EEG — Accijns — Wijn — Artikelen 7 tot en met 10 — Vaststelling van lidstaat waar accijns verschuldigd is — Koop door particulier voor eigen behoefte en voor behoefte van andere particulieren — Overbrenging naar andere lidstaat door vervoersonderneming — In lidstaat van bestemming van toepassing zijnde regeling)

(2006/C 331/10)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Financiën

Verwerende partij: B. F. Joustra

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van de artikelen 7, 8 en 9 van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76, blz. 1) — Wijn, in een lidstaat zonder winstoochmerk gekocht door onderdanen van een andere lidstaat en door onderneming van deze laatste vervoerd — Accijns betaald in de eerste lidstaat

Dictum

Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/108/EEG van de Raad van 14 december 1992, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer, zoals in het hoofdgeding, een particulier die niet bedrijfsmatig of met winstoochmerk handelt, in een eerste lidstaat voor eigen verbruik en voor verbruik door andere particulieren, in deze lidstaat tot verbruik uitgeslagen accijnsproducten verkrijgt en deze producten voor zijn rekening naar een tweede lidstaat laat overbrengen door een in deze tweede staat gevestigde vervoersonderneming, artikel 7, en niet artikel 8, van de richtlijn van toepassing is, zodat ook in deze staat accijns verschuldigd is. Krachtens artikel 7, lid 6, van de richtlijn wordt de accijns die in de eerste staat is voldaan, in een dergelijk geval teruggegeven volgens artikel 22, lid 3, van de richtlijn.

(¹) PB C 69 van 19.3.2005.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 30 november 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-32/05) (¹)

(Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 2000/60/EG — Ontbreken van mededeling van implementatiemaatregelen — Verplichting om kaderwetgeving vast te stellen in nationaal recht — Geen — Onvolledige implementatie of ontbreken van implementatie van artikelen 2, 7, lid 2, en 14)

(2006/C 331/11)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en J. Hottiaux, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg (vertegenwoordigers: S. Schreiner, gemachtigde, en P. Kinsch, advocaat)

Voorwerp

Niet-nakoming — Niet vaststellen van de bepalingen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327, blz. 1)

Dictum

- 1) Door aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter implementatie van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid mee te delen, behalve de bepalingen met betrekking tot artikel 3 van deze richtlijn, is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens artikel 24 van diezelfde richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan de artikelen 2, 7, lid 2, en 14 van richtlijn 2000/60, is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens artikel 24 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 3) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 4) De Commissie van de Europese Gemeenschappen en het Groothertogdom Luxemburg dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 82 van 2.4.2005.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 december 2006 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Darmstadt — Duitsland) — Mohamed Gattoussi/Stadt Rüsselsheim

(Zaak C-97/05) (¹)

(Euro-mediterrane overeenkomst — Tunesische werknemer aan wie verblijf en verrichten van arbeid in lidstaat is toegestaan — Beginsel van non-discriminatie met betrekking tot voorwaarden voor arbeid, beloning en ontslag — Verkorting van geldigheidsduur van verblijfsvergunning)

(2006/C 331/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Darmstadt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mohamed Gattoussi

Verwerende partij: Stadt Rüsselsheim

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Verwaltungsgericht Darmstadt — Uitlegging van artikel 64 van de Euro-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Tunesië, anderzijds (PB 1998, L 97, blz. 2) — In lidstaat tewerkgestelde werknemer van Tunesische nationaliteit — Gelijke behandeling inzake arbeidsvoorwaarden en lonen — Bepanking van duur van verblijfsvergunning waardoor tewerkstelling van werknemer wordt beëindigd

Dictum

Artikel 64, lid 1, van de Euro-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Tunesië, anderzijds, gesloten te Brussel op 17 juli 1995 en namens de Europese Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal goedgekeurd bij besluit 98/238/EG, EGKS van de Raad en de Commissie van 26 januari 1988 moet aldus worden uitgelegd dat dit artikel gevolgen kan hebben voor het recht van een Tunesisch onderdaan om te verblijven op het grondgebied van een lidstaat, wanneer het deze onderdaan door die lidstaat volgens de regels is toegestaan beroepsarbeid te verrichten op dat grondgebied voor een periode die langer is dan de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning.

(¹) PB C 106 van 30.4.2005.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 7 december 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-161/05) (¹)

(Niet-nakoming — Verordening (EEG) nr. 2874/93 — Controleregeling in visserijsector — Informatie over aangevoerde soorten en hoeveelheden vis — Niet-mededeling)

(2006/C 331/13)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: C. Cattabriga, gemachtigde)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: I. M. Braguglia, gemachtigde, G. Aiello en D. Del Gaizo, advocaten)